

ת"פ 8536/08/18 - מדינת ישראל נגד א"ש

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 8536-08-18 מדינת ישראל נ' ש'

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א"ש

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רותם פלג
ב"כ הנאשם עו"ד יוסי בוקר
הנאשם בעצמו

גזר דין

כתב האישום ורקע

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - "**החוק**"), ופציעה, עבירה לפי סעיף 334 לחוק.

כמפורט בהכרעת הדין, בתאריך 06.10.17 בשעה 19:43 או בסמוך לכך ישב הנאשם יחד עם אחר בבית קפה "הרצל" ברחוב הרצל 207 ברחובות (להלן: "**בית הקפה**" / "**המקום**"). במועד זה התגורר ע"כ (להלן: "**ע**") בדירה בבניין המצוי בכתובת הנ"ל.

במועד הנ"ל טיילו שצ"ת (להלן: "**ש**") וע' (להלן: "**המתלוננים**") עם כלבו של האחרון. באותן הנסיבות התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננים בנוגע לכלב והאחרונים המשיכו ללכת והתרחקו מהמקום. בהמשך שבו המתלוננים למקום והמשיכו חילופי הדברים בינם לבין הנאשם. הנאשם קם מכסאו ותקף את ש' במכת אגרוף לעורף. כתוצאה מכך נפלו משקפיו של ש' על הרצפה. משניסה ע' להפריד בין השניים, היכה אותו הנאשם באגרוף בעינו. בתגובה ש' דחף את הנאשם והשניים נפלו ארצה, תוך שהם אווזים אחד בשני על הרצפה, וש' מנסה להתגונן מפני הנאשם עד אשר עידו הפריד ביניהם.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה לע' פציעה בדמות חתך מדמם באורך של 2 ס"מ, בעפעף הימני, בעטיה נזקק לתפירה וכן חבלה בדמות המטומה פריאורביטאלית. לש' נגרמה חבלה מדממת בבוהן ברגלו.

2. בהכרעת הדין מיום 09.12.20, הנאשם הורשע, בעבירות של תקיפה ופציעה וזוכה מהמעשה של חניקתו.

של ש'.

3. בקשת ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן שיבחן את שאלת ביטול ההרשעה לנוכח הפגיעה בעיסוקו נדחתה, תוך קביעה שבאפשרות הנאשם להביא ראיות לפגיעה בעיסוקו, לבחינתו של בית המשפט, ללא צורך בתסקיר שירות המבחן.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

4. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 13.05.21 עולה שהנאשם הביע את הסכמתו לריצוי עונשו בעבודות שירות ואף נמצא מתאים לכך.

ראיות הצדדים לעונש

5. מטעם המאשימה הוגש תצהיר נפגע עבירה בצירוף תעודה רפואית (טע/1) ומטעם ההגנה הוגשה אסופה מסמכים (טע/2) בעניין העדר עבר פלילי, תעודות הערכה ממקום עבודתו, הליך גירושין, הליך פשיטת רגל ושירותו הצבאי של הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה טענה שמדובר באירוע תקיפה שיזם הנאשם שבעטיו נגרמו למתלוננים חבלות חמורות, כך שהנאשם פגע בערכים המוגנים של שלמות הגוף, כבודם וביטחונם של נפגעי עבירה. מידת הפגיעה בערכים אלו היא בינונית.

ב"כ המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 5 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל. בנסיבותיו של תיק זה, בהן הנאשם נעדר עבר פלילי ובשים לב לכך כי לא לקח אחריות על מעשיו ולכך שהנאשם הפנה אצבע מאשימה למתלוננים אשר נקבע, כי לא נפל רבב בהתנהלותם וכן לכך שבין הנאשם למתלוננים אין היכרות וכי הוא תקף אותם בצורה קשה, ללא סיבה, בגלל ויכוח סתמי ברחוב, עתרה ב"כ המאשימה להותיר את הרשעת הנאשם על כנה, ולהשית על הנאשם עונש מאסר בן 7 חודשים שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי לנפגע העבירה ובתמיכה לעתירתה הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה.

7. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם, כבן 48, מהנדס חשמל, גרוש ממאי 2016, נעדר עבר פלילי, מנהל אורח חיי נורמטיבי, ומשך שנים תרם למדינה הן בשירות הצבאי (בסדיר ובמילואים) ובהתנדבות במשטרה. בשנים האחרונות הנאשם התמודד עם מציאות חיים לא פשוטה, התא המשפחתי שלו התפרק, הוא הוכרז כפושט רגל, שכל את אחותו ולאחר מכן את אביו. הנאשם נטל אחריות, אולם לשיטתו פעל מחמת הגנה עצמית ולכן בחר לנהל הגנתו.

לגבי נסיבות העבירה נטען, כי הנאשם חש מאוים מהכלב של המתלונן שהסתובב ללא מחסום על פיו, וכי מדובר באגרוף אחד בודד, בסוף האירוע ביקש הנאשם לפנות את אחד המתלוננים לבית החולים ומסר את המשקפיים שנפלו לאחד המתלוננים.

ב"כ הנאשם עתר לבטל את הרשעת הנאשם לצד ענישה בדמות שירות לתועלת הציבור. נטען כי לפי בירור שערך הנאשם, הרשעתו תפגע בעבודתו כמהנדס חשמל ב"מכון ויצמן" ואף עלולה לגרום להפסקת עבודתו, אולם לא עלה בידו להשיג אסמכתאות לכך.

ב"כ הנאשם עתר לקבוע מתחם ענישה שינוע בין אי הרשעה לצד של"צ, חתימה על התחייבות וקנס או פיצוי בסך 2,000 ₪ עד 4,000 ₪, כשיש אפשרות של תביעה לפיצוי בהליך אזרחי. בתמיכה לעתירתו הפנה ב"כ הנאשם להלכת כתב ופסיקה נוספת.

לגבי תצהיר נפגע עבירה (טע/1) ציין ב"כ הנאשם, כי המתלונן היה בטיפול טרם האירוע, וכי חרף המגורים הסמוכים לא קרה דבר בין הנאשם למתלונן נוכח חלוף הזמן.

8. הנאשם הביע צער על מעורבותו. לדבריו השנים האחרונות היו קשות עבורו, הוא שכל את אחותו הצעירה ובעלה, ובהמשך את אביו. הוא מסייע כלכלית לאחותו הגדולה שנותרה לגדל את ילדי האחות שנפטרה. לפני כחמש שנים הוא עבר גירושין קשים והוא לא רואה את בנותיו עד היום. כתוצאה מגירושיו נכנס להליך של פשיטת רגל. בהמשך התפרצה אצלו מחלת הסוכרת ועוד כמה סיבוכים בריאותיים. בנסיבות אלה, עתר לאפשר לו להמשיך ולשקם את חייו.

הנאשם ביקש לבטל את הרשעתו. לטענתו, ככל שההרשעה תעמוד בעינה, הוא לא יוכל להמשיך לעבוד מול גופים ממשלתיים: **"לגבי מכון ויצמן חד משמעית הובהר לי שאחרי הסיכומים של הדיונים כאן הם ישובו ויפגשו איתי, יבינו את ההשלכות ראש אגף בינוי והנדסה ששם אני עובד, כבר הורדתי מהתפקיד שהייתי. הייתי בתפקיד ניהולי והיום לא אבל עדין עובד בתחום ההנדסה, לא אמרו לי שזה בגלל זה, אבל זה קרה בדיון ומיד אחרי" (פרוטוקול עמ' 136, שורות 28 - 31).** הנאשם פירט, כי בנוסף לעבודתו במכון ויצמן, הוא מלמד הנדסת חשמל במכללת אורט רחובות ובמכללה למנהל בראשון לציון.

דיון והכרעה

האם יש מקום לביטול הרשעת הנאשם

9. ב"כ הנאשם עתר לביטול הרשעת הנאשם ובתמיכה לכך הפנה לפסקי הדין הבאים:

א. תפ"ק 6666-09-19 **מדינת ישראל נ' מקסים לבדב** (17.11.20) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו בהחזקת 14 טבליות של סם מסוכן, 5.017 גרם נטו MDMA ו- 4.82 נטו חשיש. הנאשם עובד חברת

חשמל ומצוי בחוזה זמני אשר בתום תקופתו תבחן המשך העסקתו, כאשר על הנאשם מוטלת החובה לידע את מעסיקו באשר לפרטי הרישום הפלילי שלו, ונראה כי המעסיק דורש הצגת גיליון רישום פלילי ובדיקת התאמה ביטחונית. בנסיבות אלה בוטלה הרשעתו של הנאשם.

ב. ת"פ 26182-04-17 **מדינת ישראל נ' זיו שלמה גיניסוב** (18.07.18) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. הנאשם מחזיק בתעודת עיתונאי פרטי מטעם מועצת העיתונות הארצית וטען, כי הרשעתו עלולה להביא לשלילת תעודה זו. על רקע סעיף 25 לתקנות האתיקה המקצועית של העיתונות בוטלה הרשעתו של הנאשם.

ג. ת"פ 685-12-16 **מדינת ישראל נ' אליעזר אלפנדרי** (17.07.19) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות בעבירת פציעה. במסגרת ויכוח בכביש, נהג אוטובוס, הכה את המתלון באגרופיו ופצע את המתלון באופן שנגרמו לו חתך בשפה ושרב בשן. הנאשם כבן 63 ועובד מזה 16 שנה כנהג אוטובוס. נוכח הסכנה לפיטוריו של הנאשם בוטלה הרשעתו.

ד. ת"פ 55221-06-17 **מדינת ישראל נ' פ.ע.** (11.12.18) - הנאשם הורשע בעבירה של פציעה. במסגרת עבודתו כשוטר, על רקע סכסוך משפחתי - עסקי קודם, ועל רקע ויכוח שהתגלע בינו לבין דודו, הנאשם יצא מרכבו, בעודו אוחז באלה משטרית, העשויה גומי קשיח, רץ אל המתלון וחבט בו מספר פעמים בפלג גופו העליון ובראשו וגרם לו להמטומות רבות ופצע פתוח ומדמם בקודקוד ראשו. הרשעתו בוטלה על רקע נסיבותיו האישיות; בן 24, עבד במשך כ- 14 חודשים כסייר במשטרת ישראל, מנהל אורח חיים נורמטיבי, הביע חרטה על מעשיו והעובדה שהמתלון תרם להתרחשותו האירוע.

ה. ת"פ 54997-08-17 **מדינת ישראל נ' אתי פרץ** (17.08.20) - הנאשמת הורשעה, על פי הודאתה בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כנגד בן-זוג. על רקע ויכוח הכתה הנאשמת את המתלון בידיה ובהמשך באמצעות בקבוק זכוכית וגרמה לו לחבלות ודם שניגר מראשו. מספר ימים לפני כן תקפה אותו במועדון בכך שדחפה אותו והפילה אותו על הרצפה. שולבה בטיפול מתאים. בשים לב להמלצת שירות המבחן, להודאת הנאשמת ולקייחת האחריות על ידה, לגילה ולאור שיקולי שיקום ממשיים, נמנע בית המשפט מהרשעת הנאשמת.

ו. ת"פ 5980-01-17 **שלוחת תביעות מרום גליל והגולן נ' פארס ספדי ואח'** (07.07.20) - הנאשמים הורשעו בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית בצוותא על רקע חשדם כי המתלון רצח את אביהם. הנאשם 2 הכה את המתלון בגבו באמצעות מקל ולאחר מכן שני הנאשמים הכו אותו בידיהם בחלקי הגוף השונים וגרמו לסימני חבלה בצוואר ובגב והוא נזקק לטיפול רפואי. נקבע, כי הרשעתו של הנאשם 1 עלולה לפגוע בשיקומו ולכן לא הורשע.

ז. ת"פ 44572-08-17 **מדינת ישראל נ' קנטרוביץ** (27.11.18) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה

של פגיעה ותקיפה. על רקע ויכוח, רדף הנאשם אחר המתלונן ותקף אותו במכות וגרם לו לחבלות של ממש, בדמות שפשוף בברך שמאל, חבלות בראשו ושבר באף. בית המשפט התרשם, כי בעניינו של הנאשם קיימת הצטברות של נסיבות ייחודיות וחריגות אשר יש בהן כדי להטות את הכף לכיוון של הימנעות מהרשעה הגם שלא עלה בידו להוכיח, ברמה הנדרשת, פגיעה קונקרטית. הנאשם צעיר בן 20, חייל בודד, בעל מערכת ערכים נורמטיבית, הודה ונטל אחריות מלאה על מעשיו.

10. ב"כ המאשימה ביקשה להותיר את הרשעת הנאשם בעינה, משזה לא הוכיח, כי מתקיימים המבחנים לסיום ההליך באי הרשעה, והפנתה לפסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 5949-17 **משה אמר נ' מדינת ישראל** (25.07.17) - בית המשפט דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם שביקש להימנע מהרשעתו. הנאשם הורשע בעבירות של סיוע וזיוף מסמך, שימוש במסמך מזויף והתחזות לאחר בכוונה להונות, בכך שלבקשתו של אחר, הסכים הנאשם להיבחן בבחינה באנגלית במכללה להנדסה. נקבע, כי אין די בחשש ערטילאי לקיומו של נזק, שהוא מנת חלקו של כל מי שמורשע בפלילים "שעשוי להיפגע בעתיד בגין הרשעה פלילית". בהעדר תשתית ראייתית המצביעה על נזק קונקרטי שעלול להיגרם לנאשם, נדחתה בקשתו להימנע מאי הרשעה.

ב. רע"פ 1183-18 **דולב ששון נ' מדינת ישראל** (21.03.18) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו בביצוע עסקה אחרת בסם מסוכן. נקבע, כי לא ניתן לסיים את ההליך באי הרשעה, עקב הפגיעה באינטרס הציבורי, שעיקרו צורכי הרתעת הרבים. עוד נקבע, כי אין בנזק שעלול להיגרם למבקש כדי להצדיק הימנעות מהרשעה, לאחר שהובהר, כי המבקש עוסק במקצוע בו היעדר הרשעה אינו נמנה על תנאי ההעסקה בו.

11. הרשעתו של נאשם אשר עבר עבירה פלילית מהווה מרכיב חיוני בהליך הפלילי והיא נועדה להגשים את תכליותיו השונות של ההליך, ביניהן הרתעת היחיד והרבים ואכיפה שוויונית של החוק.

מנגד, ישנם מקרים בהם עלולים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העיקרון העונשי הרחב, מצבים בהם מתגלה פער בלתי נסבל בין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי לפגיעתה בנאשם האינדיבידואלי. במקרים חריגים אלה בסמכותו של בית המשפט לסטות מהכלל המקובל ולהימנע מהרשעתו של נאשם בדין (ראו ע"פ 9893/06 **אלון לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.2007), ע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נגד ביטון** (23.7.09), רע"פ 11476/04 **מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ** (14.4.10) ורע"פ 40790/10 **ג'בשה נגד מדינת ישראל** (23.8.10)).

12. בע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל** (21.8.97), (להלן: "**הלכת כתב**") נקבעו שני הפרמטרים העיקריים שייבחנו לצורך קבלת ההחלטה שלא להרשיע נאשם בעבירות שנקבע, כי ביצע:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים...".

13. בע"פ 5985/13 **אבן נגד מדינת ישראל** (2.4.14) נקבעו מבחני משנה נוספים לבחינת שאלת סיום ההליך ללא הרשעה ואלה מתייחסים לנסיבות אינדיבידואליות של הנאשם אותם יש לשקול:

"עברו הפלילי והסבירות כי ישוב ויעבור עבירות; האם העבירה מלמדת על דפוס התנהגות כרוני של הנאשם או שמדובר בהתנהגות מקרית ויחידה; נסיבות ביצוע העבירה; מעמדו ותפקידו של הנאשם, והקשר בין העבירה לבין אלה; השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי; יחסו של הנאשם כלפי העבירה, קרי, האם לקח אחריות והתחרט על ביצועה; משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; גילו, מצבו האישי והבריאותי ועוד. מאידך גיסא, ניצבים שיקולים שבאינטרס הציבור, כגון: טיב העבירה וחומרתה; מידת פגיעתה באחרים; הרציונאל שבבסיס הכלל המחייב הרשעה; המסר החברתי ועוד.... הנטל הוא על הנאשם המבקש להימנע מהרשעתו לשכנע כי מן הראוי לחרוג בעניינו מדרך הכלל, וכי שיקולי השיקום האינדיבידואליים גוברים במידה רבה על שיקולי האינטרס הציבורי".

14. ומן הכלל אל הפרט- הנאשם מועסק בתחום ההנדסה במכון ויצמן ומלמד במכללת אורט רחובות ובמכללה בראשון לציון .

וכך העיד הנאשם בפניי - "לגבי הנושא של עבודה מול גופים ממשלתיים, זה לא סוד שאם יש הרשעה, אתה לא יכול להמשיך לעבוד. אני לא יכול להביא אישור מהם. לגבי מכון ויצמן חד משמעית הובהר לי שאחרי הסיכומים של הדיונים כאן הם ישובו ויפגשו איתי, יבינו את ההשלכות ראש אגף בינוי והנדסה ששם אני עובד, כבר הורדתי מהתפקיד שהייתי, הייתי בתפקיד ניהולי והיום לא, אבל עדין עוסק בתחום ההנדסה, לא אמרו לי שזה בגלל זה אבל זה קרה בדיון ומיד אחרי. הם לא מוכנים לתת לי את המכתב הזה..." (פרוטוקול הדיון, עמ' 136 שורה 27 - 31).

הנאשם חזר על הדברים "אני מסביר שמסרבים לתת לי מסמך ממקום העבודה לגבי השלכות של הרשעה על גבי מסמך רשמי של מכון ויצמן" (עמ' 137, שורות 4 - 5).

בהמשך הוסיף "כיום אני חסום בהרבה מקומות, כולל בתחום ההוראה שגם אני לא יודע מה יהיו ההשלכות אני מסתיר את זה אני מודה אבל לא אוכל להסתיר. מחכה לסיום ההליכים. אני מלמד במכללת אורט רחובות מהנדס חשמל ומשמש כראש מגמת חשמל. אני מלמד במכללה למנהל בראשון לציון ..." (עמ' 137, שורות 9-7). (ההדגשות אינן במקור- אס"ח).

לא התרשמתי שהנאשם עשה מאמצים לקבל מסמכים אודות הפגיעה בעיסוקו ותשובותיו היו מתחמקות ולא עקביות כמצוטט לעיל. הגם שטען שהוזז מכבר מתפקידו, ככל הנראה בקשר להליך בתיק זה לא הובאה כל ראיה לכך. מכל מקום לא הוצגו בפניי כל ראיות לגבי פגיעה בתעסוקתו, ככל שלא תבוטל הרשעתו, לגבי איזה ממקומות עבודתו.

15. אומנם לא נעלם מעיני, כי הנאשם מועסק במקומות מוסדיים שבהם עלולה לכאורה להיות פגיעה תעסוקתית למי שיש לו רישום פלילי, עם זאת והגם שרישום פלילי הינו מנת חלקם של מי שמואשם בפלילים, הנאשם לא הניח תשתית להשלכות הרשעה בפלילים בנוגע לעיסוקיו. לפיכך ובהתאם למבחן הראשון שנקבע

בהלכת כתב, לא עלה בידי הנאשם לשכנע, כי הרשעתו תפגע פגיעה חמורה בשיקומו או שהיא עלולה לגרום לו נזק מוחשי וקונקרטי ולא תיאורטי (ע"פ 8528/12 אלירן ציפורה נגד מדינת ישראל (3.3.13)). בנסיבות אלה, לא מצאתי, כי יש בהרשעה כדי לפגוע בעיסוקו של הנאשם.

16. באשר למבחן השני שנקבע בהלכת כתב - בנסיבות כתב האישום, קיים קושי לומר שמדובר בנסיבות המאפשרות לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים ובאינטרסים ציבוריים חיוניים הכוללים שיקולי גמול והרתעה. כמפורט בהכרעת הדין, בשעה שהמתלוננים הלכו עם כלבם ברחוב, יזם הנאשם, אשר ישב בבית קפה סמוך, תקיפה שגרמה לחבלות משמעותיות בגופם של המתלוננים. בכל שלב יכול היה הנאשם להפסיק את התקיפה אולם הוא בחר להגיב באלימות עוצמתית שכוונה כנגד המתלוננים בגין עניין של מה בכך. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמה למתלונן ע' פגיעה בעפעף הימני ולש' חבלה מדממת בבוהן ברגלו. בנוסף, עד היום הנאשם לא פנה להליך שיקומי, חרף דבריו בטיעונים לעונש, כי המעשים בוצעו על רקע תקופה של משבר בחייו.

17. אומנם נתתי דעתי לכך שהנאשם היה בתקופה לא פשוטה בחייו, וכי הוא נעדר עבר פלילי, כמו כן לא נעלמה מעיני העובדה, כי הנאשם תרם מזמנו וממרצו למדינה, בין בשירותו הצבאי ובין בשנים שלאחר מכן וכן, כי הוא זוכה לשבחים ממקום עבודתו על פועלו (טע/2). עם זאת ולנוכח חומרת העבירות, אין מדובר בנסיבות המאפשרות לוותר על ההרשעה. כמפורט לעיל, עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם, בהם מצאו בתי המשפט שיקולים שונים להימנע מהרשעת הנאשמים, כמו פגיעה קונקרטית בתעסוקה, גיל צעיר ושיקולי שיקום, שיקולים שלא מצאתי שמתקיימים בעניינו של הנאשם שבפניי.

18. נוכח כל המפורט לעיל, לא שוכנעתי, כי בעניינו של הנאשם שבפניי מתקיימים המבחנים לסיום ההליך ללא הרשעה ולכן הרשעת הנאשם מהכרעת הדין שניתנה ביום 09.12.20, תיוותר על כנה.

קביעת מתחם העונש ההולם

19. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

20. במעשיו פגע הנאשם **בערכים החברתיים המוגנים** של הגנה על גופו של אדם, ביטחונו ושלווה נפשו. בתי המשפט שבו וקבעו, כי על בית המשפט להרתיע את אלו המבקשים לפתור סכסוכים בכח הזרוע (ע"פ 9568/07 אבוטבול נ' מדינת ישראל (9.3.18)).

21. בחינת מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן מובילה למסקנה, כי זו במידה בינונית.

22. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לכך שמדובר במי שפעל באופן אלים במרחב הציבורי. על רקע ויכוח בין הנאשם שישב בבית קפה, לבין המתלוננים שטיילו עם כלבו של ע' ברחוב, קם הנאשם מכסאו ותקף אותם, מבלי שקדמה לכך כל התגררות. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמה לע' פגיעה בדמות חתך מדמם באורך של 2 ס"מ בעפעף הימני, בעטיה נזקק לתפירה וכן חבלה בדמות המטומה פריאורביטלית. לש' נגרמה חבלה מדממת בבוהן ברגלו.

23. על פי תצהיר נפגע עבירה (טע"1) והתעודה הרפואית, בעקבות תקיפתו פנה ע' לקבלת טיפול רפואי שהצריך תפירה מקומית בגין החתך בעפעף. בהמשך פנה לקבלת טיפול נפשי, בו החל ללא קשר לתקיפה בתיק זה. המתלונן מסר שכיום הוא חש פחד וחרדה, בין היתר בשים לב לכך שהנאשם מתגורר בסמיכות אליו.

24. **מדיניות הענישה** הנוהגת מעלה, כי בתי המשפט הטילו מנעד עונשים רחב בעבירות בהן הורשע הנאשם, החל ממאסר בדרך של עבודות שירות ועד מאסר בפועל (ראו למשל רע"פ 3622/11 **שלמה ישראל נ' מדינת ישראל** (27.5.2011), רע"פ 7734/12 **טימור מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12), ע"פ 32637-08-10 **ניר אלבז נ' מדינת ישראל** (13.1.2011) ע"פ **יוליה אוקראינצנקו נ' מדינת ישראל** (20.2.13), ע"פ 27637-07-16 **גלזר נ' מדינת ישראל** (8.9.16), ת"פ 32438-10-13 **מדינת ישראל נ' סבן** (30.11.15), ת"פ 11051-01-16 **משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נ' אלוחידי** (12.12.17), ת"פ 10119-08-14 **מדינת ישראל נ' לוי** (27.10.15), 16160-10-11 **טבנצ'יק נ' מדינת ישראל** (25.12.2011), ת"פ 27510-07-12 **מדינת ישראל נ' גדבנישילי** (26.5.13) ות"פ 18619-11-13 **מדינת ישראל נ' זאורוב** (22.1.2014)).

25. הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה מחמירה בנסיבותיה ביחס לעניינו של הנאשם שבפניי ולכן לא מצאתי לגזור ממנה. גם הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם הינה חריגה לקולא ואינה משקפת את מדיניות הענישה הנוהגת.

26. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם הוא ממאסר לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

27. בנסיבותיו של תיק זה לא מצאתי טעמים לחרוג לחומרא או לקולא ממתחם העונש ההולם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

28. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות.

הנאשם כבן 48, גרוש, בשנים האחרונות שכל את אחותו, בעלה ואביו. אחותו הגדולה מגדלת את ילדיה של האחות שנפטרה והוא מסייע להם כלכלית. כתוצאה מגרושים קשים הוא לא רואה את בנותיו. הוא מצוי בהליך של פשיטת

רגל.

הנאשם עובד כמהנדס חשמל במכון ויצמן ומלמד בשתי מכללות. באסופת המסמכים שהגישה ההגנה ניתן למצוא מסמך ממקום עבודתו של הנאשם מיום 04.05.16 לגבי בחירתו לעובד מצטיין אגפי במכון וכן צורפה הענקת אות הוקרה ממכון ויצמן מתאריך 30.11.15; תעודת גירושין מתאריך 26.05.16; דוח עיכוב בו מסר הנאשם "אני מצטער על מה שעשיתי לו, אבל גם הוא תקף אותי"; אישור על שירות צבאי סדיר, אישור על שירות מילואים והמלצת מג"ד; אישור על שירות ביחידת השיטור העירוני של עיריית רחובות במשך 4 שנים (01.05.16) וצו כינוס נכסים.

מהמלצת המג"ד עולה, שהנאשם השתתף בפעילות מבצעית הן ב"חומת מגן" והן ב"עופרת יצוקה". מהמלצה זו וממסמכים ממקום עבודתו והתנדבותו עולה שמדובר באדם אחראי, מסור ותורם.

29. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות עולה, כי הנאשם הוא אב לשתי בנות בגילאי 15 ו-18, שירת כלוחם בצנחנים, השלים 16 שנות לימוד והוא מהנדס במקצועו.

30. התרשמתי כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ושהוא מעוניין לשקם את חייו. עוד התרשמתי, כי מדובר באירוע נקודתי ובודד.

31. באיזון בין השיקולים השונים, ובשים לב לחלוף הזמן, לנטילת האחריות גם אם היא מסויגת ולאחר שמיעת הראיות (עמ' 136, שורה 14), אני סבורה שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם ולהשית עליו מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות.

מתחם הקנס והפיצוי

32. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם קנס ופיצוי משמעותי לנפגע העבירה וב"כ הנאשם עתר לקנס או פיצוי בסך שבין 2,000 ₪ לבין 4,000 ₪.

33. בהתאם לסעיף 40 ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40 ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אישי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מנימאליים בכבוד לו ולמשפחתו (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי (28.2.12)).

34. בעניינו של הנאשם הוגש צו כינוס לפיו עליו לשלם לקופת נושיו סך של 10,000 ₪ לחודש (פש"ר

35257-02-18). הנאשם מסר, כי הוא עובד לפרנסתו במכון ויצמן בתחום הנדסת חשמל וכן כמרצה להנדסת חשמל במכללת אורט רחובות ובמכללה למנהל בראשון לציון. לדבריו הוא מסייע בפרנסת ילדי אחותו המנוחה וכן משלם מזונות עבור בנותיו. מעבר לכך לא הוצגו בפני ראיות אודות מצבו הכלכלי של הנאשם, לרבות הכנסותיו.

35. עסקין בעבירות אלימות שגרמו לפגיעה בגופם של המתלוננים ובהתאם יש להטיל פיצוי לטובת המתלוננים.

36. תיקון 113 לא קבע שיש לקבוע מתחם לעניין הפיצוי ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 **רמי לוזון נ' מדינת ישראל** (25.05.2011) נקבע, כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולת הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך. עוד נקבע, כי יש להעדיף פיצוי על פני קנס (ע"פ 4666/12 **עמי גורבץ נ' מדינת ישראל** (08.11.2012)).

37. בנסיבות אלה אני סבורה שיש להעדיף את הפיצוי למתלוננים על פני השתת קנס, כך שהקנס שיושת יהיה בשיעור סמלי. משכך אני נדרשת לקבוע מתחם קנס, אך לו נדרשתי הייתי קובעת, כי בנסיבותיו של התיק ושל הנאשם, מתחם הקנס ההולם הוא בסך של אלפי שקלים.

סוף דבר

38. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר בפועל, אותם יישא הנאשם בעבודות שירות.

עבודות השירות יתבצעו במרכז יום לקשיש, ברחוב בן גוריון 9 בנס ציונה. על הנאשם להתייצב ביום 25.08.21 בשעה 8:30 במשרדי הממונה על עבודות השירות במחוז מרכז.

אני מודיעה לנאשם, כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולריצוי עונשו במאסר בפועל.

אני מזהירה את הנאשם, כימדוברבתנאיהעסקהקפדנייםוכלחריגהמכלליםאלוים בהכדילהפסיקאתעבודותהשירותונשיאת יתרתהעונשבמאסרבפועל.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות.

ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון יבוצע עד ליום 1.09.21 והיתרה בכל ראשון בחודש שלאחר מכן. לא יבוצע תשלום במועדו, תעמוד כל יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ד. פיצוי בסך 3,000 ₪ לעד תביעה מספר 2, מר ע'. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.08.21.

ה. פיצוי בסך 1,000 ₪ לעד תביעה מספר 1, מר ש'. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.08.21.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי מרכז - לוד.

ניתן היום, י"ג סיוון תשפ"א, 24 מאי 2021, במעמד הצדדים.